

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Vide cui fidas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

nium, *Bæotica auris*, quod detorqueri potest in quosvis stolidos, & craf-
fis auribus.

II. (b) Alter in hac fabula Ethicæ locus est, ut *quisq; videat, cui
fidat*; suaq; committat auribus & linguis, quæ non perfluant instar rimo-
si dolij, ut Plautus loquitur, memores illius Horatiani epist. 1.

Commissumne teget?

In amicitia certè gravissimum crimen est, prodere arcana. De-
mosthenes laudatur, quòd, cùm ei quispiam exprobraret oris graveo-
lentiam, responderit: Benè dicis, multa enim in eo secreta computruer-
unt. Monentur præsertim Principes, & magnates, ne sua facilè cre-
dant secreta ministris, quorum perfidiâ permanent ad alios, & quod in
oculto habendum, fiat *lippis tonsoribusque notum*. Horat. in sat.

Huc etiam revocantur illi, quorum auribus, tanquam pertusis, ni-
hil tutò concedas. Qualis fuit *Battus* ille, equarum custos; qui cùm
vidisset boves, Apollini Admeti regis armenta pascenti clam à Mercurio
abactas, easque in silva occultatas: cujus rei ut indicium premeret,
vaccam nitidissimam à Mercurio acceperat, discedenti affirmavit lapi-
dem proximè jacentem, quem digito monstrabat, priùs indicaturum,
quàm arcanum ut ipse proderet. Mercurius hominis fidem experturus,
susceptà alià figurâ, ad eum paulò post redijt, simulansque boves se a-
missas quærere, pollicetur, si monstraret eas, vaccam se illi cum tauro
daturum. Battus igitur spe corruptus, sub quo monte pascerentur, in-
dicat: ob quam perfidiâ Mercurius ipsum in lapidem, qui *Index* di-
citur, commutavit. 2. Metam. Hominis loquacis, & titubanter eadem
verba repetentis linguam expressit Poëta in responso Batti illius:

Sub illis.

Montibus, inquit, erant, & erant sub montibus illis,
Cui non sine stomacho regessit Deus:

& me mihi, perfide, prodis?

Me mihi prodis? ait

Quæ inanium verborum iteratio *βατολογία* & *βαταλλειν* appel-
latur; quo vitio plerumq; laborant, qui linguatiores sunt, & quidquid
in buccam venit, deblaterant. Quòd verò Battus in lapidem *Indicem*
(scilicet Lydium aut, Heraclium, Latinis coticulam) quo utimur ad au-
rum, argentumque probandum, conversus sit, indicatur, fidem secreti
per promissa & munera explorari, expugnarique. Sin' per Indicem in-
telligatur lapis, vix & milliarium monstrator, admonentur prætereun-
tes

(b) Vide, cui fidat.

tes

tes exemplo faxeo, ut perinde caveant labi & errare linguâ quàm pedibus.

III. (c) Tertius in hoc figmento morali institutioni locus est: Ne quis putet sua vitia & peccata, perpetua nocte sepelienda, etsi aliquantisper occultet; nam juxta conculcatum versiculum:

Quidquid nix celat, solis calor omne revelat. Nihil est enim tam abditum, & tam abstrusum, quod non vel proferat ætas, vel manifestent libri. Quid enim aliud per arundines loquaces, quàm scriptorum calami designantur, qui vitia, quamlibet occulta, non sinunt in umbra latere? Ubi iterum sibi caveant, qui quò sublimiores sunt, tantò conspectius, suo tempore, crimen habent. De Davide ex sacra Historia constat, quid ei, post alienum thorum, occultè, ut credebat, violatum, in faciem ingesserit *Nathan* Propheta: *Tu enim fecisti abscondire: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israël, & in conspectu Solis* 2. Reg. 12. Publica scilicet pœna sceleris, inflicta per *Abfalonem* incestum, ostendit crimen, quod patraverat parens. De *C. Julio Cæsare* scribitur, eum calvitio suo celando, gestare coronam lauream solitum fuisse. Sed nimirum arundines scriptoriæ produnt magnorum etiam capitum seu deliria, seu flagitia. Sic (ut aliquid in gratiam eruditionis delibem) ex *Suetonij Tranquilli* calamo habemus, *Caligulam* Imp. Rom. capillamento & veste longiore, celatum, noctibus ganeas perreptasse; pulchros & comatos, quoties sibi occurrerent, occipitiô rasô deturpasse; equo suo, cui nomen *Incitato*, præsepe eburneum instruxisse, consulatum quoque destinasse. Contrectandæ pecuniæ cupidine flagrantem, sæpè super immensos aureorum acervos aut nudis pedibus spatiatum, aut toto corpore volutatum fuisse. *Vitellium* abdomini natum, patinam, cui fornax in campo ædificanda erat, dedicasse, eamque ob immensam magnitudinem *clypeum Minervæ* appellasse. Ex *Quinto Curtio Rufo* intelligimus, *Alexandrum* illum *Magnum* *Persopolin* urbem *Persæ* nobilissimam in gratiam vilissimi scorti incendisse; ipsumque *Babylone* in potatorum certamine extinctum fuisse. Hæc aliaque coronatorum capitum olim commissa dedecora, quis sciret, nisi scribentium arundines ea prodidissent? Aded nihil est tam profundè in antiquitate, & abdita scelerum fovea defossum, quod non eruatur per calamos, & propaleatur in orbe. Huc facit *Satyricus*:

(c) Occulta revelantur.

C §

O Cory,